

Posudek oponenta bakalářské práce

Tereza Kozáková. 2016. *Analýza konfliktních linií v estonském stranickém systému*. 61 stran.

Bakalářská práce Terezy Kozákové se věnuje aplikaci teorie konfliktních linií na estonský stranický systém. Autorka vychází především z klasické Rokkanovy a Lipsetovy koncepce, k níž připojuje konfliktní linii transformace vhodnou pro zkoumání zemí střední a východní Evropy. Hlavním cílem práce je „identifikace a analýza hlavních konfliktních linií v rámci estonského stranického systému v období od 20. let 20. století do počátku 21. století“ (s. 12), přičemž hlavní důraz autorka klade na období po roce 1986, které bylo z hlediska transformace estonské společnosti a formování současného stranického systému zásadní.

Struktura textu je přehledná a vzhledem k hlavním cílům práce logická. V první kapitole autorka komplexně představuje teoretická východiska práce, která kromě koncepce S. Rokkana a M. S. Lipseta zahrnují také kritickou diskusi a modifikaci této teorie v souvislosti s jejím využitím pro země střední a východní Evropy. Další kapitoly se věnují identifikaci hlavních konfliktních linií v jednotlivých obdobích vývoje estonského stranického systému až do roku 2015, kdy se konaly poslední parlamentní volby.

Po obsahové stránce mám k práci jen několik málo připomínek. V prvé řadě velmi pozitivně hodnotím provázanost mezi teoretickou a praktickou částí práce, což nebývá vždy pravidlem. Nicméně najdeme zde některé nedostatky. V úvodu chybí explicitně formulovaná výzkumná otázka nebo hypotéza a rovněž metodologie by měla být lépe vysvětlena. Autorka používá metodu případové studie, což však neuvádí. Zmiňuje, že bude používat diachronní komparativní metodu, která má sloužit k analýze vývoje jednotlivých konfliktních linií a jejich vlivu na estonský stranický systém (s. 14). Není však jasné, na základě jakých kritérií bude vliv či intenzitu těchto konfliktních linií porovnávat. Uvádí pouze, že pro identifikaci hlavních konfliktních linií v jednotlivých obdobích bude používat výsledky parlamentních voleb, sociologické průzkumy a rozborů elektorátu politických subjektů (s. 14–15). Identifikace konfliktních linií však ještě není komparací. Pokud měla být hlavní metodou diachronní komparace, očekávala bych v práci komparativní kapitolu, která by jednotlivá období skutečně porovnávala. K tomuto účelu by se daly jistě použít podkapitoly týkající se vlivu konfliktních linií, z nichž lze vyvodit řadu závěrů, a mohly by být východiskem pro komparativní analýzu.

Z formálního hlediska je práce bezproblémová. Drobné jazykové, stylistické a typografické chyby se v textu vyskytují pouze ojediněle. Citační normu autorka používá správně, stejně jako poznámkový aparát a v práci nechybí ani seznam zkratk. Zdrojová základna je zcela dostatečná, zahrnuje nejen odbornou českou a zahraniční literaturu, ale i relevantní internetové zdroje. Oceňuji rovněž množství přehledných tabulek, které text velmi dobře doplňují.

Celkově považuji práci Terezy Kozákové za velmi zdařilou. Vzhledem k požadované úrovni bakalářských prací autorka zpracovala vybrané téma kvalitním způsobem, prokázala schopnost aplikace teoretických principů, analytického myšlení, samostatné argumentace a práce se zdroji.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 27. května 2016

Lenka Špičánová